

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

107. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Anna Ludwika Czerny: Szkic sonaty (12).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
№ Арт. 107

т. 8

2010

Черни Анна Людовіка
(Czerney Anna Ludwika)

„Zwoony Fanam” (Szkic skritno-rudej
sonaty)

12. р.

12. м.

Автограф.

12 apr.

м. пол.

Camudo

Zwany Panam

(Słki błękitno-rudej sony)

Paryz błękitny jest i rudy
a noce jego mają pedre twarre
skurwior wozennych,
a szata ich błękitna jest od mgieł wpośrodku
ale dusza ich ~~wraja~~ ruda jest pier myśli wrze.
Dusze nagłej twargi pedri pier bulwary
jak rozpar kłosa tuwa
Sekwana ptyne wolno, pewnie, ta
obryznoxi wiekor.

Gdyby kto umiał patrzeć z jej tupie zwierciadło
wyraźby, jak z niej ptyne wyzsko co zapadło
i kto we wiele twary
i kto we wiele wielkich mirary,
kto we jakei kentał dure wyzskich aparacy
i swyże wtarne widziadło
i swyże ja przedwieone.

Ona też cała jest błękitna

i pod mosty i chowa,

latarnie weone

tywają z niej blyski smatauni kraweweni,

jak krogocie sowa,

ciche echo

wszystkich wreskor wiewi.

Paryz błękitny jest i rudy
zwany Panam.

2. Zwany Panem!

Jest garus fauna strasliwa,
gdzieś tu przy
wie.

Fauna groteskowa:

Żaba stalowa, mby kome, maźne - lry.

Płaki Ber serea, umarte motary,

Żdamany ster,

Gwynemer!

Stary "Charles" zdobył cały Ruciem w Try koloru.

Jest to w podwórku, w crenis nakształt fartu we wngtoru Parzia,
na miasto dzień odnieownych chór Trupni pasuryki wysruerra.

Sa tam aluminiowe szkielety

Powstaje ze spłonor niemiudlich awionów,

jak ogień catopaleu

zostana gwoidnie i zawiasy Trummy,

Skrzydłami obdarteimi ze wyszkli sztaudarów

Kryje maszynek bngercioq szareineq

niotawo ognia, ropuchy korumarów.

Gmach twelidor.

Kopuła jest naprawa, jakby kark cesarza
narejutor po henysrozym ome.

Codziennie długie przepływają weli

ludzi, którzy wojna gnie ku wui,

z kobietami przy chodzą i dricini,

i cyntami, co zernai chiq otrofonej wizji wojny

i uyniei trupią barwą tej zabitej Stali

; namni

; kaleni

w krtó stndajq

3

W śmiertelnym tańcu wojny,
ciągnąc za sobą Paryż w septymym rytmie wojny.
Obrazy.

3. W koło Paryża staniej fabryk nadymiony
nad miasto; przedmieścia dyżury wyrosły
Oddech przez prąd wysiłek tłumny wyprocony
W koło, wokoło śladem mowy miasta,
Wokoło wieny; w koło na mil dwasta
i w obieg światła na mil miliony.

Op to świątynie katedru gdzie ramiony
z ielara; kwi olejny; mocz nowi bogowie, maszyn
Skandują metaliczne namiętność unierwienia

W samym ognisku prężnej korony
Paryż

biękitno-ruda trawa świata

4. A ręką ciętą podpinę, ~~prze~~^{od} podpinają
murtem nieprzerwanym;
co nocą popad naszych drzwiów tuż się chowa
świecących jak głębi wiza operowa.
Dzwonek świętego dżazara
otręta co wiewora try śniegiste nary,
schody jak teatralnych apokalips schody
idąc hen ku Niermanemu dawny.

Pręka ciętą ruda; biękitna
podpinę, przepływa przez drzwi jutowiem
ze zmięciem ludzkich rzi dźwiękiem, głębokiem,

w Kłóćem mijszaję się iotmerre Francji
 Flandryi, Szampansji, Nawary, Prowansji
 i innych krajach
 i oni z krajów innych jeszcze innych rzuconych po świecie,
 z za ziem naszych, z za naszych ziem zbiegli w gonitwie,
 jak burzycie na wielkie sęto fajerwertu,
 gdzie rozświetle się katarfalk świata gniecego w bitwie.

Napród! Zapchane prziggi!
 Napród wysocy na wielkie wody do Wersalu
 do Wersalu!

To sęto wielkie. Chonek krwi, wody są krewawe. Nadto krewawe.
 Niesły. Nadto krewawe.

Spłynę przez świat cały, przez wygasłe ścieki
 Through mare kadwie przed tydzień progor
 crame ścieki, iatoba, ścieki żalu.
 dier na domkach Paryża są to jeszcze nekci
 woli, bękitne i rude. dazur i woto. Niesł i ziemia.

6. Na bulwarach dzień życie świata się wigrucje
 plęque i rozplętuje,
 wigie i rozwigruje,
 Kęgucę z kęgucę, jak koso wiruje
 wokół xonyk pnermaweni
 zakrytych za otong krwi. Krew barwy bękitno-rudej
 trawy sto. Sto ras. Paryz.
 Na bulwarach się nęka erowiera rubełwa
 volna, cemma w bękitno rude noce,
 tygice widm w ciemnych chichoc
 i dęcy ku alkorom omu albo miłosci.

Widniei moria przy bramie srytego Mercina
gdz Barziamie e teator wychodze
wystaw, gdzie aj rawnie w srypnem swietle pali
ryka woskowa pod prezwystym klonem.

Ryka - nie mycej. Ryka, korig elektryczosci
ozjwia pmer noc casto, nie wiem, permedla rozglosu
znakom tego szlografu,

7. I pisze storo, ktore aj nigdy nie konczy
trupia.

Cała tam rawnie przy staje publičnosti
amunowli; wruszona tajemnicę lozu.

To jedua jamowii rywa
w bykciei muesta,

Ja ryka shachwa,

~~pryma~~ jak pryma eremie,
ktore aj nigdy nie konczy.

7. Gonicy nagle wucajo zew
syreny w niebo; na dachy
wzre s'isowzace ostrzeii.

Sod uem mentaniow przedo shadly
w rytm s'mierci shara ckich trob.

A potem nagle w noc nad

wnosi ~~miasto~~ w wiec
woli precisko s'mierci.

Hurkatnowi dria!

6.
I jwi mi więcej mi słychać po miesiące
jeno le boki powiski
wzburaję się w noc
Kwiaty rozpryskują w biały stali bryski
nad wzbogaceniem amonior ~~zawieszają~~ w przestrzeni dźwięczą i młotą,
dźwięki, co wypryskują się w ~~cały~~ blask.

Swieżość smory Sekwany
i spier jenny, zremurany
miastia są tylko z kamieniem powisków
i Tung natu; krawcy
wielkoci i ~~zawieszają~~ w noc brysków.

Wędrzy doroż: cieni ledwo gęstą wśród ciemności;
wiza kamienia ogarniona białym,
są jak wielkich okłotów prądy nierużone,
z ludzkich i ci wzmiesione
nad morem czarnego asfaltu.
Wtem podwołka mytyka jak radość
nagły jasności.

Nocy bryskowa i mda Szary,
co jedny wrzęcego tundu
jak piękny rynek kobiecy.
Lono nowego świata
w języku ~~całego~~ okłotów ludu
zwany "Bakam!"

Spółność Anna Ludwika Czerny

Pytam jak są to drzewa?

Pytam jak są to drzewa?

że stąpom jeszcze po asfaltie mostu,
gdy po prostu,
skrzydła bym miał wima i latać:
boi imma jest rzeź na świecie
i wieje
inny ruch.

Dzisiaj nie pozwalam ja dotykać ziemi,
gdy nad polami memi
wspaniałość wolności są kładzie.

Już ciemność zmierza,
co zmęta ciato moje przysięgać,
już blaskiem miecie
duch.

Wciąż jeszcze patrzę na domek strażnika?
na węgle stopy?

wciąż jeszcze między dymem pochylone kominy parowców otulają?

wciąż jeszcze zmie

już mostem most Dantowsy,
fale, co szarą zgrają

w zwieszonych, ciemnych jatkach,

biegną aż hen ku wzgórom,
aż hen ku Mont-Valerien?

Oczy są mruwią,

ja nie wiem czy to dzień.

czy sen.

Widzę czy śnię?

Wszak jestem na polskich polach,
wszak polskie widzę równiny.....

Benrymy uderza mi chmura:

To jeszcze

obcego miasta są dresure,

to jeszcze jest ponura

muryka miasta obcego.

Rivoli! Rivoli!

Thi we mnie świadomości zgaszona,

ja tylko wiem, że jest Ona,

Ona ta wymuszlona,

wysiniona i wymarrona,

prezbrazona Polska.

Rzeczy o toż przerwista

świadomości, której Twary

mi widzę jeszcze.

O! parry

me skronie blask, który bije

od arkad i od asfaltu.

Moje to czy nierzyje

rzec? - mnie się wydaje

jak gdybym w ciszy legła,

jakby cała dal tu
zbiegła
i rozkładał się glob.

Polska jest.

Ja nie nie wiem ...
mnie jedwabie, koronki
wysoldowane,
zamurram w kolorów w z dtonie.
gdzieś we mnie wieś ptonie
zarzewiem,
myśli porwane ....

To polskie Takie Takie parne
czyli magazynów strop?
Chwieją się jakies czarne
i białe pioropusze,
jakies szale, woale,
Ja nie nie wiem,
świadomości są we mnie mrozy,
bo dale
wobają mnie
i muszę przecierać ręką oczy,
by widzieć, poznai gdzie jestem.

Szczestem Kraków rozkutywane
zachwiał się drzewi #.....

/.

104
w szkłe
widziatam sy,
a więc jestem.

Szelestem
nademną sy chwieję
zerwane ogłoszeń smaty.
we mnie tkwi
nieprzytomna dris' wesić,
ciemniej w orach s'niaty.

O' cieni.

O' ksztanowy cieniu
na śwadek placu, — d'chodny,
dobyś mi dris' i ~~z~~ (btogodaniony,
O' wydiwiany arkad sznurze,
za dusie ~~z~~
dris' mam serce, za dusie
i za pogodny
jest dzień.

Woni jarzyn s'cierych i kwiatów,
s'ciery móg u wesińka,
hadas sciany jrenika.
Wraski tryby autobusu
wpaść w dusy moje
i rozdarć je s'fityskawie
oprytomnienia:

Za chwilę wyjdę z cienia
 przed sklepem ziota i susza,
 idę znaną ulicą,
 studnia jest, tam stoi
 autor, a wieszcie brama
 wysoka, monumentalna,
 podwórze, którego tłem
 gmach = harmonijna gama
 okien, drzwi, dix-septième
 sieć obraz cały.

I oś dach przeważnie
 kryjący w stoncu białoniu,
 rebato cmy ruzcy śródmieścia.

I ta pustka upalna
 gazon sinych podwórca,
 i powiew traw jaskly, swierocia
 nabroniady.

Pierwo i ma niewiescia
 wpyta gowa, ja nie wiem
 skąd i oś powiew tu bierze:
 Tu pachną trawy swierie.

Zamurra

i moje przyznajenie
 w chłód sali:
 leniwie

zielone cienie
 ze sklanej schodzą kopyty
 na setki gów.

Stuk
 rzuconych na stady ksiąg i /.

wysokopienne zniwo
 Tomów pro ścianach wstępuje...
 Niebo wdziane przez okna wydaje się ze stali...
 Biorę do rąk
 Tom jeden, drugi, owarły
 myśli się rozesnuły,
 porwano się przydrzewo,
 leci świadomości daleko.....

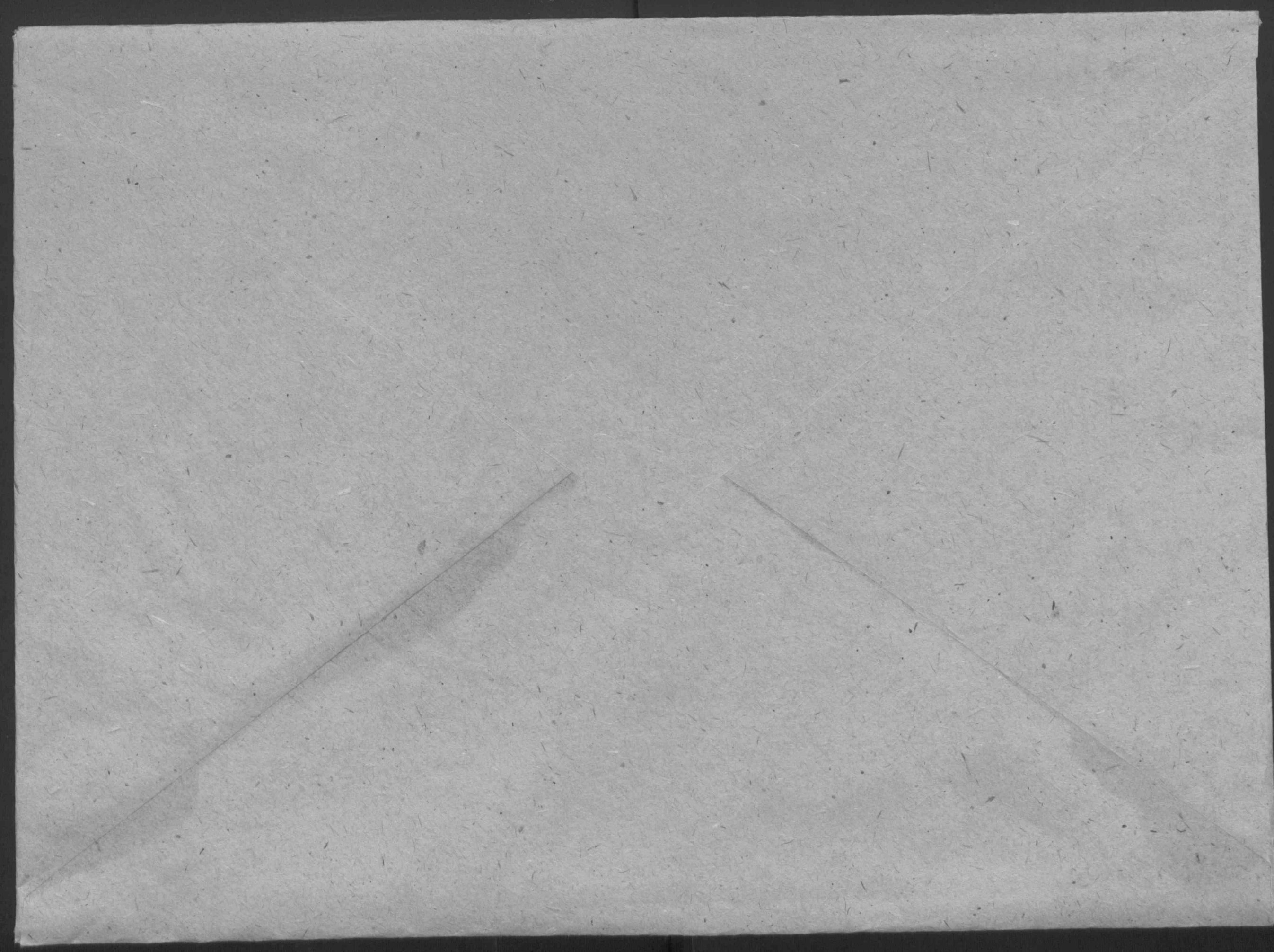
Ci ludzie muszą inawry
 jabrać na mnie?
 wolności ze mnie zdejmują
 niepewności stępari i dów,
 wolności mię preobraca
 i stwarza
 pewny rytm mojej krwi.

A to mi się już nie śni
 już wrotę oronę powiekkę,
 to mi jest już sen uparty
 samotnych dni,
 to prawda jest, to jest jawna,
 krew moja się przyznawa
 do tej Selski, co jest!!

Nie wiem jak się to dzieje,
 że stęparu jeszcze po ziemi,
 gdy nad polami mieni
 wspaniałości wolności wieje,
 Kiedy już stwierdzić się dzieje.

Parzyś maj 1919.

Anna Sudoika

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.